

ROMANIA
CURTEA DE APEL BRASOV
Secția de Contencios Administrativ și Fiscal

Dosar Nr. (...)/(...)/2013

ÎN C H E I E R E

Ședința publică de la 30 ianuarie 2015

Completul compus din:

PREȘEDINTE M. C.-judecător

Judecător M. F.

Judecător M. I. M.

Grefier R. P.

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept referitoare la aplicarea O.M.E.C.T.S. nr. 6239/2012.

La apelul nominal făcut în ședința publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din data de 16 ianuarie 2015, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din aceea zi, care face parte integrantă din prezenta .

Instanța, din lipsă de timp pentru deliberare, a amânat pronunțarea pentru data de 30 ianuarie 2015.

C U R T E A

Analizând lucrările dosarului,

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art.519 din Codul de procedură civilă adoptat prin Legea nr.134/2010, motivat de faptul că:

1.De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 3 alin. 1 lit. b) și art. 14 din Legea 88/1993 și a dispozițiilor art. 29 alin. (4) lit. b) din O.U.G. nr. 75/ 2005, precum și a dispozițiilor art. 120 alin. 2 din Legea 1/2011 și art. 97 alin 3 din OMECTS 6239/2012 depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât va stabili dacă textele legale invocate pot fi interpretate în sensul că pentru *absolvenții care dețin diplome de licență, condiția referitoare la acreditarea forme de învățământ absolvite trebuie sau nu îndeplinită în vederea înscrierii la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar.*

2. Problemele de drept enunțate **sunt noi** deoarece, chiar dacă această chestiune de drept a primit în practica instanțelor, inclusiv a Înaltei Curți de Casație și Justiție, soluții diferite, se apreciază că o interpretare restrictivă a cerinței noutății problemei de drept supuse dezlegării ar goli de conținut mecanismul hotărârii prealabile, care are drept scop prevenirea dezvoltării practicii neunitare și l-ar face, în fapt, inabordabil de către instanțele de judecată care se confruntă cu necesitatea dezlegării unitare a chestiunii respective, având în vedere și diferența de regim dintre mecanismul evocat mai sus și cel al recursului în interesul legii, cel din urmă nefiind la îndemâna instanței care soluționează cauza.

Referitor la această condiție de admisibilitate, prin două decizii pronunțate în data de 17.02.2014 de către Înalta Curte de Casație și Justiție în complet pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, s-a reținut că cerința noutății este îndeplinită nu numai atunci când chestiunea de drept își are izvorul în reglementările nou-intrate în vigoare, ci și atunci când se referă la o normă juridică intrată în vigoare cu mai mult timp în urmă, dar a cărei aplicare a devenit actuală ulterior. S-a mai reținut că, în această ultimă situație, în stabilirea elementului de noutate a chestiunii de drept a cărei interpretare se solicită, trebuie plecat de la premisele

asigurării funcției mecanismului hotărârii prealabile de prevenire a practicii judiciare neunitare și al evitării paralelismului și suprapunerii cu mecanismul recursului în interesul legii.

În cazul de față, actualitatea constă în faptul că Legea educației naționale nr.1/2011, prin art 241 art 5, stabilește un termen de 5 ani de la începerea primului stagiului de practică pentru susținerea examenului de definitivare, iar mulți dintre titularii unor diplome de licență eliberate în anii 2008-2009, interesați de promovarea unor examene prin care să-și valorifice studiile, au sesizat instanțele cu acțiuni prin care au solicitat obligarea Ministerului Educației Naționale sau a inspectoratelor școlare județene să le permită participarea la astfel de examene, fără să existe însă un număr semnificativ de hotărâri judecătorești care să fi soluționat diferit problema de drept supusă dezlegării, așadar apreciem că lipsește criteriul de ordin cantitativ care să ducă la concluzia unei practici contradictorii relevante și care ar impune promovarea unui recurs în interesul legii.

3. problemele de drept *nu fac obiectul* unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate astăzi, 30 ianuarie 2015.

II. Expunerea succintă a procesului.

Prin acțiunea introductivă, reclamanta R. V. a solicitat, în contradictoriu cu pârâții Inspectoratul Școlar Județean Covasna și Ministerul Educației Naționale, a se dispune obligarea pârâților să îi permită înscrierea și participarea la etapele concursului privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar pentru titularizarea pe postul de profesor psihopedagogie specială ce se organizează la nivelul Inspectoratului Școlar Județean Covasna, prin înscrierea sa pe lista candidaților înscriși la concurs în județul Covasna, cu studii autorizate, listă ce este afișată într-o aplicație electronică coordonată de Ministerul Educației Naționale.

În motivarea acțiunii, reclamanta a arătat că este angajată Școlii Gimnaziale Speciale din mun. Sf. Gheorghe, fiind titulară pe postul de învățător-educator, fiind totodată absolventă de studii superioare cu titlul de licențiată în domeniul sociologie-psihologie în cadrul Universității "Spiru Haret" din București, prin examenul de licență susținut în sesiunea iulie 2008. A arătat că, în cursul anului 2013 a fost împiedicată de către pârâți să participe la etapele concursului privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în vederea titularizării pe post de profesor psihopedagogie specială și pentru încadrarea salarială corespunzătoare, organizat la nivelul Inspectoratului Școlar Județean Covasna cu motivarea că studiile sale superioare finalizate în cadrul Universității Spiru Haret din București sunt considerate neacreditate, fiind inclusă într-o aplicație electronică la rubrica "studii neautorizate".

Prin întâmpinare, Ministerul Educației Naționale a invocat inadmisibilitatea cererii, iar pe fond a solicitat respingerea acțiunii.

Sub aspectul excepției, pârâțul a arătat că reclamanta deține o diplomă de licență, așa că nu justifică un interes în raport de art 8 din legea 554/2004 a contenciosului administrativ, precum și prin prisma faptului că la data introducerii acțiunii, concursul organizat de Minister era finalizat. Actul prin care i s-a comunicat reclamantei faptul că dosarul său nu corespunde condițiilor de înscriere la concurs nu este un act administrativ, iar eliberarea diplomei nu este un act autonom, separat de procesul de învățământ derulat anterior, ci o confirmare oficială a studiilor parcurse.

Pe fondul cauzei, pârâțul a arătat că în cazul Universității „Spiru Haret” din București, există specializări/ programe de studii de la forma de învățământ fără frecvență/ID organizate și desfășurate fără respectarea prevederilor legale, respectiv cu încălcarea dispozițiilor Legii nr.88/1993 și a OUG. nr.75/2005, întrucât nu s-a parcurs procedura prevăzută de către legiuitor în vederea desfășurării procesului de învățământ.

Pârâțul Inspectoratului Județean Covasna a solicitat prin întâmpinare respingerea acțiunii ca nefondată în baza art 97 alin 3 din Metodologia cadru privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar în anul școlar 2013-2014, aprobată prin OMECTS 6239/2012.

Prin sentința civilă nr. 376/25.03.2014 pronunțată de Tribunalul Covasna-Secția Civilă, așa cum a fost îndreptată prin încheierea din 29.04.2014, a fost respinsă excepția inadmisibilității și excepția lipsei de interes și a fost admisă acțiunea promovată de reclamanta R.V., fiind obligați pârâții să permită înscrierea și participarea la etapele concursului privind mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar pentru titularizarea pe postul de profesor psihopedagogie specială ce se organizează la nivelul Inspectoratului Școlar Județean Covasna, prin înscrierea sa pe lista candidaților înscriși la concurs în județul Covasna, cu studii autorizate, listă ce este afișată într-o aplicație electronică coordonată de Ministerul Educației Naționale.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța a reținut că excepțiile inadmisibilității și a lipsei de interes sunt neîntemeiate, deoarece pârâții nu au soluționat favorabil cererea reclamantei pentru a putea participa la examenul de titularizare, fiind persoană vătămată conform art 8 din legea 554/2004 și are interes să promoveze acțiune pentru a se putea înscrie la examenul de mobilitatea personalului didactic din învățământul preuniversitar pentru a obține titularizare pe post.

Pe fondul cauzei, instanța a reținut că reclamanta a urmat și absolvit cursurile Facultății de Sociologie-Psihologie din cadrul Universității Spiru Haret, specializarea sociologie-psihologie, conform diplomei de licență nr. 11998 din 04.08.2009, a promovat examenul de licență în sesiunea iulie 2009 și a dobândit titlul de licențiată în Sociologie – Psihologie, diploma de licență fiind valabilă, întrucât poartă antetul Ministerului Educației Naționale și nici o autoritate administrativă sau instanță judecătorească nu s-a pronunțat în sensul revocării/anulării acesteia. Aceasta produce în continuare efecte juridice, ceea ce presupune că beneficiarul diplomei trebuie să i se recunoască toate drepturile conferite de lege, inclusiv dreptul de a participa la concurs pentru ocuparea unui post didactic.

Împotriva acestei sentințe au declarat recurs ambii pârâți, criticând în esență hotărârea instanței de fond sub aspectul greșitei aplicări a normelor de drept material, prin ignorarea prevederilor art. 97 alin 3 din OMECTS 6239/2012, care permit participarea la concurs numai a absolvenților unei forme de învățământ autorizate provizoriu sau acreditate.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemelor de drept:

1. **Recurentul-pârât** Inspectoratul Școlar Județean Covasna a susținut prin nota depusă la dosar că cererea de sesizare a ÎCCJ nu este admisibilă, deoarece se pune problema aplicării unui ordin a cărui legalitate poate fi examinată prin intermediul excepției de nelegalitate sau prin acțiunea în anulare. Ordinul nu mai este în vigoare, valabilitatea sa fiind limitată la anul școlar 2013-2014, iar până în prezent, pe calea hotărârilor prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept s-au dezlegat aspecte legate de legislația primară și nu cu privire la legislația secundară.

2. **Recurentul-pârât** Ministerul Educației Naționale nu a depus punct de vedere cu privire la admisibilitatea sesizării.

3. **Intimata-reclamantă** R. V., prin avocat ales, a susținut prin note scrise că prezenta sesizare este admisibilă, fiind îndeplinite toate condițiile prevăzute de art 519 Cod Procedură Civilă.

În ceea ce privește problema supusă dezbaterii, arată că Ordinul 6239/2012 a fost aprobat după ce i s-a eliberat diploma de licență, așa încât apreciază că dispozițiile lui nu îi sunt aplicabile. În plus, arată că potrivit art 60 alin 1 și 3 din Legea 84/1995, diploma sa echivalează cu o diplomă eliberată pentru învățământul de zi, iar Universitatea Spiru Haret, la data la care a susținut examenul de licență, avea specializările și programele de studii

universitare de licență acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, în urma evaluărilor efectuate de instituțiile abilitate CNEAA/ARACIS.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

1. Normele de drept intern ce urmează a fi supuse dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție sunt cele:

- ale dispozițiilor din Legea 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, în vigoare la data începerii studiilor de către reclamantă (anul 2004), care avea următoarele prevederi:

ART. 3

(1) Procesul de acreditare a instituțiilor de învățământ superior cuprinde două faze:

a) autorizarea de funcționare provizorie, care acordă dreptul de organizare a admiterii și de desfășurare a procesului de învățământ;

b) acreditarea, care acordă și dreptul de a organiza examen de licență, de diplomă sau, după caz, de absolvire și de a emite diplome recunoscute de Ministerul Educației Naționale.

ART. 14

Diplomele eliberate de instituțiile de învățământ superior pentru absolvenții facultăților, colegiilor sau specializărilor acreditate sunt recunoscute de drept de către Ministerul Educației Național.

-ale art. 29 alin. (4) lit. b) din O.U.G. nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, în vigoare la data finalizării studiilor de către reclamantă (anul 2009):

(4) Acreditarea presupune parcurgerea a două etape succesive:

a) autorizarea de funcționare provizorie, care acordă dreptul de a desfășura procesul de învățământ și de a organiza, după caz, admiterea la studii;

b) acreditarea, care acordă, alături de drepturile prevăzute la lit. a), și dreptul de a emite diplome, certificate și alte acte de studii recunoscute de Ministerul Educației și Cercetării și de a organiza, după caz, examen de absolvire, licență, masterat, doctorat,

-ale dispoz. art 120 alin 2 din Legea 1/2011:

(2) Diplomele corespunzătoare programelor de studii universitare sunt înregistrări oficiale și nu pot fi emise decât de instituțiile acreditate, pentru programele și formele de studii acreditate sau autorizate provizoriu.

-și ale art 97 alin 3 din OMECTS 6239/2012 :

(3) Specializările absolvenților cu studii universitare de lungă/scurtă durată sau care au finalizat ciclul I de studii universitare de licență, care se înscriu la etapele de transferare pentru restrângere de activitate, de pretransfer consimțit între unitățile de învățământ preuniversitar, de detașare în interesul învățământului, de detașare la cerere sau de titularizare în baza art. 253 din Legea educației naționale nr. 1/2011 cu modificările și completările ulterioare, la concursurile de ocupare a posturilor didactice/catedrelor vacante/rezervate în învățământul preuniversitar de stat sau particular, care au început studiile după intrarea în vigoare a Legii nr. 88/1993 privind acreditarea instituțiilor din învățământul superior și recunoașterea diplomelor, republicată, trebuie să se regăsească atât în Centralizator, cât și în hotărârile Guvernului privind autorizarea de funcționare provizorie sau acreditarea specializărilor din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat și particular, profilurile, specializările, durata studiilor, precum și titlurile obținute de absolvenții învățământului universitar, nomenclatorul domeniilor și al specializărilor universitare din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat și particular, structurile și specializările universitare acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu din instituțiile de învățământ superior emise după data de 17 decembrie 1993, care cuprind specializările autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate, precum și forma de învățământ pentru care au fost autorizate să funcționeze provizoriu/acreditate. Fiecare absolvent cu studii universitare, care a început studiile după intrarea în vigoare a Legii nr. 88/1993, republicată, trebuie tratat individual raportat la conținutul hotărârii Guvernului valabilă la momentul

înscrierii la facultate. Programele de studii universitare de masterat acreditate și forma de învățământ pentru care au fost acreditate sunt aprobate prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

2. Alte norme interne relevante:

-art 60 alin 1 și 3 din Legea învățământului nr. 84/1995 :

(1) Activitatea didactică se poate organiza în următoarele forme: de zi, seral, cu frecvență redusă și la distanță. Formele de învățământ seral, cu frecvență redusă și la distanță pot fi organizate de instituțiile de învățământ superior care au cursuri de zi.

(3) Diplomele și certificatele de studii eliberate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile legii, pentru aceeași specializare sunt echivalente, indiferent de forma de învățământ absolvită.

-art 2 alin 1 din Regulamentul privind regimul actelor de studii în sistemul de învățământ superior, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 2284/2007:

(1) Actele de studii din sistemul național de învățământ superior sunt documente oficiale de stat, cu regim special, care confirmă studii de învățământ superior efectuate și titluri sau calități dobândite.

(2) Actele de studii conferă titularilor acestora drepturi și obligații care decurg din Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și din celelalte reglementări legale în vigoare.

(3) Actele de studii sunt de tip diplomă, certificat, atestat. Foaia matricolă sau suplimentul la diplomă sunt anexe la actele de studii.

3. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe.

La Curtea de Apel Brașov – secția de contencios administrativ și fiscal, opinia jurisprudențială este în sensul că, pe lângă condiția deținerii unei diplome, este necesară condiția suplimentară ca specializarea și respectiva formă de învățământ urmată să fi fost acreditată sau autorizată provizoriu potrivit hotărârilor de guvern emise în acest sens și respectiv să se regăsească în centralizator, iar reclamantii nu au dovedit că îndeplinesc cea de a doua condiție prevăzută cumulativ.

S-a mai reținut că impunerea unei condiții suplimentare pentru înscrierea la un concurs de titularizare sau definitivare în învățământ nu echivalează cu anularea unei diplome de licență, ci se justifică prin prisma interesului public de a promova un sistem educațional performant.

În acest sens, anexăm Deciziile nr.(...)/R/11.03.2014 (ds.(...)/(...)/2012* și (...)/R/25.06.2014 (ds. (...)/(...)/2013), pronunțate de Curtea de Apel Brașov-secția de contencios administrativ și fiscal.

4. Prezentarea jurisprudenței naționale relevante pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei.

În problema de drept supusă dezlegării, practica instanțelor naționale este neunitară.

În sensul **respingerii acțiunii** s-au pronunțat Înalta Curte de Casație și Justiție (ds. (...)/(...)/2011), Curtea de Apel București, (ds. (...)/(...)/2011), Curtea de Apel Constanța (ds. (...)/(...)/2011), Curtea de Apel Bacău (ds. (...)/(...)/2010), cu motivarea că participarea la concurs este condiționată de absolvirea unei forme de învățământ acreditate/autorizate, iar cât timp Ordinul 5885/2009 (valabil pentru concursul organizat în anul 2010, dar cu prevederi similare celui invocat în prezenta cauză) nu a fost anulat, aplicabilitatea sa nu poate fi ignorată. S-a mai reținut că introducerea acestei condiții este justificată legitim de interesul public de a promova un învățământ orientat pe valorile consacrate de legea 1/2011.

În sensul **admiterii acțiunii** s-au pronunțat Curtea de Apel Suceava (ds. (...)/(...)/2013), ds. (...)/(...)/2014 și ds. (...)/(...)/2014, Curtea de Apel Timișoara (ds. (...)/(...)/2014) Curtea de Apel Târgu Mureș (ds. (...)/(...)/2013), Curtea de Apel București (ds. (...)/(...)/2010) și Curtea de Apel Alba Iulia (ds. (...)/(...)/2012).f

În esență, acțiunile au fost considerate întemeiate pentru motivul că reclamantii dețin diplomă de licență care nu a fost revocată și se bucură de prezumția de legalitate și

veridicitate proprie actelor administrative, care dă dreptul titularului de a se folosi de actul respectiv în condițiile producerii de efecte juridice, iar cu privire la valabilitatea studiilor absolvite, s-a apreciat că analizarea condițiilor de autorizare/acreditare nu poate fi examinată în cadrul procesual stabilit de reclamant (acțiune având ca obiect obligarea MEN să permită participarea reclamantilor la concurs).

S-a mai arătat că referirea la procedura de acreditare/autorizare nu se impune a fi analizată, deoarece art 60 alin 3 din Legea 84/1995 stabilește echivalența diplomelor și certificatelor de studii în condițiile legii, pentru aceeași specializare, indiferent de forma de învățământ absolvită.

S-a mai argumentat că nici după încheierea perioadei de monitorizare prevăzută de art 8 din legea 443/2002 privind înființarea Universității Spiru Haret și nici după intrarea în vigoare a OUG 75/2005 privind asigurarea calității educației, factorii cu atribuții de decizie din sistemul asigurării calității educației, dar mai ales Ministerul Educației Naționale, nu au sesizat nereguli în procesul de organizare și desfășurare a procesului educațional la nivelul USH.

5. Opinia prezentei instanțe, în legătură cu problemele supuse dezlegării este următoarea:

A. Apreciem că în prezenta cauză nu se poate face abstracție de jurisprudența instanțelor prin care Universitatea Spiru Haret a fost obligată să elibereze diplome de licență și suplimente de diplomă absolvenților posesori de adeverințe privind promovarea examenului de licență, iar Ministerul Educației Naționale a fost obligat să aprobe tipărirea formularelor tipizate constând în Diploma de licență și Suplimentul la Diplomă.

În aceste cauze s-a apreciat constant, inclusiv de către Înalta Curte, că obligația universității de a elibera diplome și a autorității centrale de a aproba tipărirea formularelor trebuie analizată independent de criteriul acreditării/neacreditării formei de învățământ, deoarece actul prin care s-a recunoscut reclamantilor calitatea de licențiați este în ființă, nu a fost revocat (anulat) și se bucură de prezumția de legalitate și veridicitate proprie unui act administrativ.

Ori, dacă diplomele eliberate în executarea hotărârilor judecătorești pronunțate în aceste cauze se bucură de prezumția de legalitate și veridicitate, cu atât mai mult actele de studii eliberate benevol de MEN fac dovada legalității condițiilor în care au fost eliberate.

De aceea, considerăm că dezlegarea prezentei problemă de drept trebuie să fie dată și în considerarea respectării principiului coerenței și unității jurisprudenței consacrat ca atare în practica Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Beian c. României).

B. În ceea ce privește cauzele deduse judecătii, se reține că în anul 2004, data începerii studiilor pentru reclamantă, era în vigoare Legea 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor, care la art 3 și 14 prevedea că *acreditarea acordă dreptul de ... a emite diplome recunoscute de Ministerul Educației Naționale și că diplomele eliberate de instituțiile de învățământ superior pentru absolvenții facultăților, colegiilor sau specializărilor acreditate sunt recunoscute de drept de către Ministerul Educației Naționale.*

Legea 88/1993 a fost abrogată prin O.U.G. nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației care la art 29 are prevederi similare.

De asemenea, dispozițiile art. 2 alin. (1) din Regulamentul privind regimul actelor de studii în sistemul de învățământ superior, aprobat prin Ordinul ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 2.284/2007, prevăd că *actele de studii din sistemul național de învățământ superior sunt documente oficiale de stat cu regim special, care confirmă studii de învățământ superior efectuate și titluri sau calități dobândite.*

Din aceste dispoziții legale rezultă, în opinia acestei instanțe, că eliberarea unei diplome de licență ca document oficial de stat, nu poate avea loc decât de către un furnizor de educație acreditat, așadar face dovada legalității formei de învățământ absolvite, deoarece

nu a apărut în ordinea juridică ruptă de contextul legislativ, ci este rezultatul unui proces a cărui legalitate se confirmă chiar prin emiterea ei.

Această concluzie considerăm că se impune față de calificarea diplomei de licență ca fiind un act administrativ, emis în exercitarea prerogativelor de putere publică, care se bucură de prezumția de legalitate, veridicitate și autenticitate, emis în baza legii și pentru executarea în concret a legilor.

Chiar și dacă am considera că emiterea diplomei de licență nu dovedește *de plano* acreditarea formei de învățământ absolvite (ID), examinarea cadrului legislativ existent la data eliberării diplomei (anul 2009) conduce la aceeași concluzie.

Dacă avem în vedere următoarele texte legale:

-Legea 88/1993 privind acreditarea instituțiilor de învățământ superior și recunoașterea diplomelor:

Art 6 alin (1) *Procedura de acreditare se declanșează la cererea instituției de învățământ superior interesate, pentru facultățile, colegiile și specializările care îndeplinesc condițiile și standardele prevăzute de lege;*

-Legea învățământului 84/1995:

ART. 60:

(1) *Activitatea didactică se poate organiza în următoarele forme: de zi, seral, cu frecvență redusă și la distanță. Formele de învățământ seral, cu frecvență redusă și la distanță pot fi organizate de instituțiile de învățământ superior care au cursuri de zi.*

(3) *Diplomele și certificatele de studii eliberate de instituțiile de învățământ superior, în condițiile legii, pentru aceeași specializare sunt echivalente, indiferent de forma de învățământ absolvită;*

-OUG 75/2005 privind asigurarea calității educației:

Art. 29 alin (1) : *Orice persoană juridică, publică sau privată, interesată în furnizarea de educație se supune procesului de evaluare și acreditare, în condițiile legii, înainte de a începe să funcționeze.*

(3) *În învățământul superior acreditarea se face la nivelul structurilor instituționale pentru fiecare program din ciclul de licență, care duce la o calificare universitară distinctă;*

se poate observa că acestea nu conțineau reglementări exprese cu privire la forma de învățământ pentru specializările acreditate/autorizate, astfel încât se poate concluziona că acest domeniu a fost lăsat în competența de reglementare a fiecărei instituții de învățământ superior, în considerarea autonomiei universitare.

Că autorizarea provizorie /acreditarea nu era necesară pentru forma de studii la distanță, în cazul în care specializarea respectivă era acreditată pentru învățământul la zi, rezultă și din conduita Ministerului Educației Naționale, cu atribuții în domeniul verificării legalității și calității activităților de învățământ universitar (art 34 și 35 din OUG 75/2005), care nu a sesizat nici un fel de neregulă ulterior încheierii perioadei de "monitorizare" a activității Universității Spiru Haret și nici ulterior.

Este adevărat că în anul 2007 a intervenit HG nr. 676/2007 privind domeniile de studii universitare de licență, structurile instituțiilor de învățământ superior și specializările organizate de acestea, iar anexa 2 conține și reglementări exprese referitoare la forma de învățământ, însă considerăm că acest act normativ, care nu era în vigoare la momentul înmatriculării reclamantei, anul 2004, nu poate fi opus acesteia, atât timp cât unitatea de învățământ s-a recomandat în mod public și oficial (inclusiv pe site-ul facultății) ca fiind "instituție de învățământ superior particular acreditată".

Un alt argument este acela că OG 10/2009 prin care s-a dispus încetarea școlarizării de către Universitatea Spiru Haret pentru toate specializările/programele de studii/autorizate provizoriu/acreditate la forma de învățământ la distanță reglementează numai situația studenților înmatriculați în anul I între anii 2005-2008 la Universitatea Spiru Haret la formele de învățământ la distanță, prevăzând o procedură de valorificare a studiilor deja parcurse și de obținere a unei diplome recunoscute de Ministerul Educației Naționale, fără să

conțină prevederi pentru cei înmatriculați în anul 2004, ceea ce poate duce la concluzia că în viziunea legiuitorului diplomele obținute de aceștia sunt în afara oricăror critici de nelegalitate.

Cu atât mai mult considerăm că legea 1/2011 și Ordinul MECS 6239/2012, dat în executarea legii, nu este aplicabil în cazul celor care au obținut diplome între anii 2008-2009, așa încât pentru înscrierea la concurs nu este necesară îndeplinirea condiției referitoare la acreditarea formei de învățământ absolvite.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Interpretarea dispozițiilor art. 3 alin. 1 lit. b) și art. 14 din Legea 88/1993 și a dispozițiilor art. 29 alin. (4) lit. b) din O.U.G. nr. 75/ 2005, precum și a dispozițiilor art. 120 alin. 2 din Legea 1/2011 și art. 97 alin 3 din OMECS 6239/2012 este în sensul că pentru absolvenții care dețin diplome de licență, condiția referitoare la acreditarea formei de învățământ absolvite trebuie sau nu îndeplinită în vederea înscrierii la etapele de mobilitate a personalului didactic din învățământul preuniversitar, față de faptul că emiterea diplomelor de licență este numai prerogativa instituțiilor de învățământ superior acreditate?

Dispune trimiterea prezentei încheieri Înaltei Curți de Casație și Justiție, împreună cu următoarele înscrisuri: Dec.4915/22.11.2012 ds. 12023/2/2010, Dec 2975/24.05.2011 ds. 1138/42/2010, Dec.4792/15.11.2012 ds.8322/2/2011 pronunțate de Î.C.C.J.-Secția de Contencios administrativ și fiscal, Deciziile nr.804/R/11.03.2014 ds.805/64/2012* și nr.1901/R/25.06.2014 ds.2638/119/2013, pronunțate de Curtea de Apel Brașov – secția de contencios administrativ și fiscal.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin.(2) din Codul de procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședința publică de azi, 30 ianuarie 2015.

Președinte
M. C.

Judecător
M. F.

Judecător
M. I. M.

Grefier
R. P